

UCHWAŁA Nr 284 RADY MINISTRÓW

z dnia 2 lipca 1959 r.

w sprawie werbunku robotników.

W celu racjonalnego rozmieszczenia siły roboczej oraz zapewnienia zorganizowanego dopływu robotników zamiejscowych do zakładów pracy Rada Ministrów uchwala, co następuje.

1. 1. Przez werbunek robotników, zwany dalej „werbunkiem”, rozumie się planową działalność mającą na celu kierowanie do zakładów pracy robotników zamiejscowych, na podstawie zawartych z nimi w miejscu prowadzenia werbunku umów o pracę.

2. Werbunek oparty jest na prawdziwej i rzetelnej informacji o warunkach pracy i płacy oraz zgodzie zwerbowanego na zawarcie umowy o pracę.

3. Umowy o pracę z robotnikami zwerbowanymi zawierają — w imieniu zakładu pracy — osoby prowadzące werbunek.

4. Za robotników zamiejscowych uważa się robotników, którzy nie mają możliwości codziennego dochodzenia lub dojazdu do zakładu pracy, nawet z bliższych okolic.

§ 2. 1. Minister Pracy i Opieki Społecznej planuje i zarządza werbunek na wniosek resortów gospodarczych bądź zakładów pracy, opierając się na bilansach siły roboczej, oraz sprawuje nadzór nad werbunkami.

2. Minister Pracy i Opieki Społecznej może przekazać część uprawnień, o których mowa w ust. 1, prezydiom wojewódzkich rad narodowych, prowadzącym werbunek dla zakładów pracy na własnym terenie.

3. Minister Pracy i Opieki Społecznej ustali zasady planowania i zarządzania werbunkami oraz obowiązki organów zatrudnienia prezydiów rad narodowych i zakładów pracy w zakresie werbunku.

§ 3. Zakłady pracy nie objęte planem werbunku nie są uprawnione do prowadzenia werbunku.

§ 4. 1. Robotnikom zwerbowanym do pracy — niezależnie od świadczeń wynikających z obowiązującego ustawodawstwa pracy bądź innych obowiązujących przepisów prawnych — przysługuje:

- 1) bezpłatny przejazd z miejsca zamieszkania do miejsca pracy, którego koszt pokrywa prezydium wojewódzkiej rady narodowej, właściwe dla miejsca prowadzenia werbunku,
- 2) jednorazowy ryczałt za czas spędzony w podróży w wysokości 30 zł, którego koszt pokrywa zakład pracy,
- 3) zakwaterowanie w hotelu robotniczym według obowiązujących w tym zakresie przepisów,
- 4) kredytowane wyżywienie od chwili przybycia do zakładu pracy, w okresie pierwszego miesiąca pracy,
- 5) zwrot kosztu przejazdu najtańszym środkiem lokomocji z tytułu jednodniowego zwolnienia z pracy raz w miesiącu lub dwudniowego raz na dwa miesiące w celu odwiedzenia przez zwerbowanego rodziny, jeżeli robotnik należycie i sumiennie wywiązuje się ze swych obowiązków i nie opuścił bez usprawiedliwienia żadnego dnia pracy; koszty z tego tytułu pokrywa zakład pracy,
- 6) bezpłatny przejazd z miejsca pracy do miejsca zamieszkania, jeżeli robotnik zakończył pracę, do której wykonania zobowiązał się w umowie o pracę i jeżeli nie opuścił bez usprawiedliwienia żadnego dnia pracy; koszt tego przejazdu pokrywa zakład pracy.

2. Koszt wyżywienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, spona zwerbowany przy pierwszej wypłacie zarobków. Jeżeli zakład pracy nie ma możliwości zapewnienia wyżywienia, zwerbowanemu przysługują w okresie pierwszego miesiąca pracy — na życzenie zwerbowanego — zaliczki w wysokości od 15 do 30 zł dziennie. Zaliczki te zakład pracy wypłaca od pierwszego dnia pobytu zwerbowanego w zakładzie pracy, w trybie i wysokości ustalonej we własnym zakresie. Spłata przez zwerbowanego pobranych z tego tytułu zaliczek następuje przy pierwszej wypłacie zarobków. W uzasadnionych przypadkach spłata przez zwerbowanego kosztu kredytowanego wyżywienia bądź wypłaconych z tego tytułu zaliczek może być przedłużona i nastąpić przy następnych wypłatach zarobków.

§ 5. Robotnicy zamiejscowi, przybyli z własnej inicjatywy do zakładu pracy, dla którego prowadzony jest werbunek, korzystają ze świadczeń wymienionych w § 4 ust. 1 pkt 3, 4, 5, 6.

§ 6. 1. Zwerbowanemu przysługuje za okres załatwiania formalności związanych z jego przyjęciem do pracy zapłata po 25 zł za każdy dzień.

2. Dopuszczalny czas załatwiania formalności związanych z przyjęciem zamiejscowych robotników do pracy ustali Minister Pracy i Opieki Społecznej.

§ 7. 1. Zobowiązuje się ministrów i prezydium rad narodowych nadzorujących zakłady pracy, dla których prowadzony jest werbunek, do spowodowania zorganizowania nad nowo przyjętymi robotnikami w pierwszym okresie ich pracy przez okres co najmniej 3 miesięcy specjalnej opieki majstrów (sztygarów), zmierzającej do stabilizacji w pracy nowo przyjętych robotników.

2. Majstrom (sztygarom), o których mowa w ust. 1, może być przyznana za zmniejszenie odpływu robotników z pracy premia, której wysokość i zasady wypłacania ustalać poszczególni ministrowie w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej.

§ 8. 1. Zobowiązuje się właściwych ministrów i prezydium rad narodowych do dopilnowania, aby zakłady pracy prowadzące hotele robotnicze zapewniły robotnikom właściwe warunki bytowe oraz rozrywki kulturalne i sportowe.

2. Zobowiązuje się Ministra Oświaty do stworzenia robotnikom zamieszkałym w hotelach robotniczych możliwości dokształcania się, szczególnie w zakresie szkoły podstawowej.

3. Kontrolę nad hotelami robotniczymi sprawują organy zatrudnienia prezydiów rad narodowych właściwe ze względu na miejsce położenia hoteli robotniczych.

§ 9. Traci moc uchwała nr 679 Prezydium Rządu z dnia 29 września 1951 r. w sprawie werbunku niewykwalifikowanej siły roboczej (Monitor Polski Nr A-88, poz. 1214 i z 1953 r. Nr A-36, poz. 457) oraz wydane na jej podstawie przepisy wykonawcze.

§ 10. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej, wszystkim zainteresowanym ministrom i prezydiom rad narodowych.

§ 11. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz